

עמ"ת 21486/09/16 - מדינת ישראל, מחלקת תביעות תעבורה ירושלים נגד מוהנד טוטנגי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא (בפועל) עמ"ת 21486-09-16
מדינת ישראל נ' טוטנגי (עציר)

העוררת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עינת נחמיה

מחלקת תביעות תעבורה ירושלים

נגד

המשיב

מוהנד טוטנגי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אשרף חסן

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופט נ' מהנא) במ"ת 1996-09-16 מיום 8.9.16, בגדרה קבע בית המשפט כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר, תוך חיובו בהפקדה עצמית וערבויות, בנוסף לפסילת רישיונו עד לתום ההליכים (זאת, תחת מעצרו עד לתום ההליכים).

רקע

- על פי כתב האישום (שהוגש ביום 7.9.16), ביום 14.7.16, נפסל המשיב מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ארבעה חודשים (תתע"א 11624-11-15). אף על פי כן, ביום 6.9.16 בשעה 18:43 או בסמוך לכך, נהג המשיב ברכב פרטי מתוצרת מזדה (מס' רישוי 6492935) בירושלים, בצומת הרחובות רומזרין ושלמה דוגה. זאת, כאשר המשיב יודע שהוא פסול מלנהוג ברכב. לפי כתב האישום, המשיב נהג ברכב, כאשר הוא אינו מורשה נהיגה וכאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, הוא לא ציית לאור אדום, לא עצר את רכבו, נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ונסע ברכבו ללא פוליסת ביטוח תקפה כדין.
- נוכח זאת הואשם המשיב בביצוע העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה על סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**"); נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; נהיגה כשברמזור אור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
- בהחלטתו, הכיר בית המשפט בכך, שלמשיב שתי הרשעות תעבורה קודמות וכי הוא ביצע את עבירותיו הנוכחיות (לכאורה) שעה שהוא פסול נהיגה, אך המשיך וקבע כי "**אין לנאשם עבר פלילי ויש לומר כי מסוכנותו היא נקודתית שניתן לאיין אותה על ידי חלופה מתאימה**". לכן שחרר את המשיב בתנאים הבאים: הפקדה בסך של 5,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪; המצאת שתי ערבויות צד ג' על סך 10,000 ₪ כל אחת; ופסילה של המשיב מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה עד לתום ההליכים.
- לצורך מתן אפשרות להגיש ערר עיכב בית המשפט את החלטתו לשחרר את המשיב, וכך עשיתי גם אני, עד למתן החלטה בערר.

הערר

5. בערר נטען, כי בית המשפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לעובדה כי מדובר במשיב אשר נהג ברכב, פרק זמן קצר (חודשיים) לאחר שנפסל רישונו, כאשר הוא עדיין פסול מלנהוג. לטענת העוררת, חלופת המעצר מושתתת על האמון אותו ניתן לתת במשיב, כאשר במשיב זה לא ניתן ליתן אמון. לשיטתה, שגה בית המשפט כאשר קבע שמסוכנות המשיב היא נקודתית, שכן התנהגותו הרצדיביסטית מלמדת על תעוזה, חוצפה ובעיקר כי לא ניתן ליתן בו את האמון הדרוש לשם הסתפקות בחלופת מעצר. העוררת גם הפנתה לפסק דינו של כב' הנשיא ד' חשין, בעמ"ת (מחוזי י-ם) 41763-07-15 **מדינת ישראל נ' אל חטיב** (24.7.15) (להלן: "**עניין אל חטיב**").
6. בדיון בפניי (ביום 9.9.16) חזרה ב"כ העוררת על נימוקי עררה והפנתה גם לפסק דינו של סגן הנשיא מ' דרורי, בעמ"ת (מחוזי י-ם) 52965-02-16 **יוסף בן שמעון נ' מדינת ישראל** (29.2.16) (להלן: "**עניין בן שמעון**"). לדבריה, לכל הפחות יש לשלוח את המשיב לתסקיר לצורך בחינת מפקחים, אך עד אז יש לעוצרו.
7. מנגד, ב"כ המשיב טען, כי ניתן לאבחן את **עניין אל חטיב**, משום ששם היה מדובר במקרה חמור מזה בו עסקינן. למשיב, הוא הדגיש, אין עבר פלילי ורק הרשעה אחת בתחום התעבורה, ולכן צדק בית המשפט קמא כאשר התייחס לזאת כמסוכנות נקודתית. לדברי בא כוחו, המדובר באדם שמעולם לא היה במעצר או במאסר, יש לו שני ילדים קטנים בביתו ואשתו הרה בחודש תשיעי, עם תאומים, המשיב תומך במשפחתו כלכלית ואם יעצר הם עלולים לאבד את מקום מגוריהם. כמו כן, נטען, כי המשיב בן לדת המוסלמית כאשר בימים הקרובים נחג חג עיד אל אדחא. משכך, נטען, כי החלטת בית המשפט קמא מאזנת נכונה בין האינטרס הציבורי לזה של המשיב.
8. אציין כי ב"כ הצדדים הגישו מקבצי פסיקה התומכים בטיעוניהם.

דיון והכרעה

9. מושכלות יסוד הן, כי בקשה למעצר עד לתום ההליכים בעניינו של נאשם, נבחנת על בסיס הוראת סעיף 21 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שקובע, כי ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בהתקיים שלושה תנאים מצטברים: (1) קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמה; (2) קיומה של עילת מעצר; (3) העדר חלופת מעצר ראויה שתוכל לאיין את עילת המעצר (בש"פ 2754/14 **צחייק נ' מדינת ישראל** (20.5.14), פסקה 10 והאסמכתאות שם). במקרה דנן, אין חולק כי קיימות ראיות לכאורה באשר לאשמת המשיב וכי קיימת עילת מעצר (מסוכנות - הגם שבית המשפט קמא קבע כי היא "נקודתית"). הצדדים נחלקו לעניין מתן ההפקדה והערבויות כערובה שיש בה לאיין את מסוכנות המשיב, כאשר העוררת מבקשת כי המשיב יעצר, ולמצער לצורך קבלת תסקיר בעניינו.
10. הכלל בענייני תעבורה הוא שחרור לחלופת מעצר ולא מעצר עד לתום ההליכים, למעט במקרים חריגים (בש"פ 8581/15 **אבו-טיר נ' מדינת ישראל** (17.12.15), פסקה 5; בש"פ 2974/15 **אשכנזי נ' מדינת ישראל** (20.5.15), פסקה 12). ובעיניי מקרה זה, אינו מן המקרים החריגים המצדיקים סטייה מהלכה זו.
11. בחנתי את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ העוררת, שעשתה עבודתה נאמנה, אך סבורני כי ניתן לאבחן אותה מן המקרה שבפניי. מבלי להתייחס לכל החלטה והחלטה שהוגשה, הרי שכללל, המצבים המתוארים בהן חמורים מזה שבפניי: בחלקן היה לנאשמים עבר מכביד - פלילי או תעבורתי או שניהם גם יחד, או שהם הואשמו גם

בביצוע עבירות נוספות או שהנאשמים היו מכורים לסמים או אלוהול (ראו לדוגמא: בש"פ 110118/04 ג'באלי נ' מדינת ישראל (16.11.04); ועניין בן שמעון). כן אציין לעניין זה, כי גם סופו של עניין אל חטיב, אותו הביאה כתימוכין עוד בערר, היה בשחרורו של הנאשם ומתן הוראה ליתן תסקיר. נוסף על כך, לטעמי קל יותר להשליך מהפסיקה אותה הציג ב"כ העורר לענייננו (ראו לדוגמא: עמ"ת (מחוזי י-ם) 52360-04-15 מדינת ישראל נ' חגאזי (30.4.15); עמ"ת (מחוזי י-ם) 54749-09-14 מדינת ישראל נ' סנקרט (24.9.14)).

12. כן שקלתי, האם יש מקום להורות על מעצר המשיב עד לקבלת תסקיר בעניינו, אך מצאתי כי לא יהיה נכון לעשות. מוכרת הביקורת הקיימת על בתי המשפט, שלעיתים נראה כי עשו למנהג את ההפניה לשירות המבחן, עד כדי כך שהיא מבוצעת "אוטומטית" (בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15) פסקה 7). ברם, לא בכל מקרה יש צורך להידרש לשירות המבחן, ולא ביחס לכל נאשם יש לחקור את אותה חקירת עומק כדי להחליט האם ניתן לאיין מסוכנותו באמצעות חלופה.

13. מסקנתי לאחר כל האמור היא, כי לא מצאתי סיבה להתערב בשיקול דעת בית משפט קמא.

14. לפיכך, אני דוחה את הערר.

15. יש לשחרר את המשיב מן המעצר בו הוא נתון, בהינתן מילוי התנאים אשר נקבעו על ידי בית משפט קמא. המשיב יכול להשתחרר על ידי קצין שב"ס או קצין משטרה.

נוכח הסכמת הצדדים - תישלח ההחלטה לב"כ הצדדים בלא צורך בהתייצבותם או בהתייצבות המשיב.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים ולשב"ס ותוודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ו, 12 ספטמבר 2016, בהעדר

הצדדים.